

Parochie Sint Petrus

Uden - Boekel - Odiliapeel - Venhorst - Volkel - Zeeland

Info

Deze pagina verschijnt elke tweede woensdag van de maand en valt onder redactionele verantwoordelijkheid van het bestuur van de Sint Petrus Parochie.

Parochie Sint Petrus www.parochiesintpetrus.nl

Parochiecentrum Sint Petrus
Openingstijden:
Ma. t/m vr. 09:00 – 14:30
Kerkstraat 25, 5401 BC Uden
Tel. 0413-263154
E-mail: info@parochiesintpetrus.nl
Bankrekening (IBAN): NL25RABO0174948999

Sint Petrus Uden

Kerkstraat 24, 5401 BE Uden

Vieringen:
zaterdag: 18.30
zondag: 10.30
maandag t/m vrijdag: 19.00
eerste dinsdag van de maand: 09.30

Sint Agatha Boekel

Kerkstraat 37, 5427 BB Boekel

Vieringen:
Zondag: 10:30
Woensdag: 19:00
(Sint Petruskapel)

H. Jacobus de Meerdere Zeeland

Kerkstraat 51, 5411 EA Zeeland

Vieringen:
zondag 09.00
vrijdag 19.00

H. Antonius Abt Volkel

Kloosterstraat 2A, 5408 BC Volkel

Vieringen:
Elke zaterdag: 18:30

H. Kruisvinding Odiliapeel

Oudedijk 43, 5409 AB Odiliapeel

Vieringen:
Iedere zaterdag: 18:30

H. Jozef Venhorst

Sint Josephplein 16, 5428 GL Venhorst

Vieringen:
Iedere zondag: 09:00

Licht en schaduw: Allerheiligen/Allerzielen

Ieder van ons weet wat verlies is. Voor sommigen is het nog maar pas geleden dat ze iemand verloren hebben, voor anderen is het al wat langer geleden. Soms wordt gezegd: "Tijd heelt alle wonden", maar dat is onzin. De tijd op zich geneest niets. De wonde die is geslagen, het gemis dat er is, dat gaat nooit weg. Hoe vaak hoor ik niet zeggen: "Het lijkt wel dat het met de tijd juist erger wordt." Gemis groeit, verdriet slijt. De hevige uitbarstingen van verdriet met een fikse huilbui, die worden zachter en milder, maar de lege plek aan tafel die blijft, pijnlijk confronterend. En ofschoon iedereen zegt en vindt dat je de pijn niet moet opkropen, dat je alles mag uiten, voelen we ons toch vaak on-

gemakkelijk wanneer mensen dat doen. Onze eerste reactie is troosten en susen, aan mensen zeggen dat ze sterk moeten zijn, want onze samenleving heeft het moeilijk met rouw. Alles moet vlug gaan, met progressie voortgaan. We hebben geen tijd om stil te staan bij de dood en dus zeggen we: "Het leven gaat verder, je moet er iets van maken, probeer ervan te genieten." Allemaal wellicht goed bedoeld, maar gevoelsmatig mijlenver verwijderd van waar de ander mee zit. Wie rouwt, kan niet verder, de tijd staat stil. Er is niet alleen een geliefde gestorven maar ook een stuk van jezelf. Je bent jezelf deels kwijtgeraakt, je bent gewond. En zoals een lichamelijke wonde pijn doet en

weer begint te bloeden als je ergens tegen aanstoot, zo wordt die geestelijke wonde telkens opengestoten door herinneringen, ervaringen en dagen zoals deze rond Allerheiligen en Allerzielen. Zou het dan een oplossing zijn elke herinnering uit het leven te bannen, uit angst telkens weer gekwetst te worden? Neen, het delen van de herinnering en het noemen van hun namen, zoals deze dagen gebeurt, is wel pijnlijk maar doet ook juist veel deugd. Want iemand 'doodzwijgen' is hem een tweede dood geven, voor zijn naasten nog pijnlijker dan de eerste. Hoe fijn is het niet gewoon te mogen praten over die ons lief zijn en blijven, ook al zijn ze gestorven? Daarom is het ook zo belangrijk dat

wij in de kerk die namen noemen in de viering op Allerzielen of in het weekend bij de misintenties, en dat die namen onuitwisbaar geschreven staan op het gedachteniskruisje in de kerk, maar meer nog in Gods hand. Gods herinnering aan mensen gaat verder dan de onze. Hij kent ons al voor we geboren zijn en blijft ons kennen, zelfs wanneer we al lang stof en as geworden zijn. God vergeet ons nooit! En dat gelovig inzicht geeft ons hoop. Het geloof in een eeuwig en gelukkig leven in Gods nabijheid maakt het verdriet niet minder, lost het gemis niet op, maar het helpt wel om verder te gaan met het leven zonder dat men verbitterd wordt of verlamd raakt. Verdriet en gemis

horen bij ons leven, of wij nu willen of niet. Ze zijn als onze schaduw onlosmakelijk met ons verbonden. Soms zien we die schaduw wel en dan weer niet. Soms is die groot en dan weer klein, voor of achter ons. Zo is het ook met verdriet en gemis. Ze kunnen opeens levensgroot aanwezig zijn op momenten dat je het niet had verwacht en een schaduw werpen op je bestaan. Ga maar na: liefdevolle herinneringen zijn als de warmte en het licht van de zon, deugddoend maar ze werpen wel een schaduw en daarmee moet je nu eenmaal leven.

Met meelevende groet,
Pastoor John van de Laar.

Pater Louis Kessels blijft voorgoed in Uden als assistent binnen onze Sint Petrus parochie

Collega pater Louis Kessels zal (na een korte onderbreking van afwezigheid van 13 oktober tot begin november) voorgoed als assistent verbonden blijven aan onze Sint Petrus parochie.

Ik ben als pastoor bijzonder blij met dit besluit. We kennen elkaar al lang en weten dat we samen staan voor een gastvrije, open en missionaire kerk.

Dit betekent ook een zekere garantie voor de kerkdiensten op alle locaties en brengt rust en stabiliteit. Die rust en stabiliteit zijn goed voor een parochie, zo leert mijn ervaring.

Met veel groeten vanuit de pastorie van Uden,
Pastoor John van de Laar.

Open huis oude pastorie

Vrijwilligers bezig met tuinieren in de fraaie maar grote pastorietuin.

Vanwege de verhuizing en de verkoop van de pastorie, aan de Kerkstraat 26 te Uden willen we graag nog éénmaal open huis houden. U bent van harte welkom om het hele pand te bekijken én

te ervaren dat de pastorie inmiddels véél te groot is! Bovendien staan koffie en thee voor u klaar. U bent van harte welkom op ZATERDAG 16 november tussen 14.00 u – 16.00 uur.

Pastoraatsgroep is samengesteld

De pastoraatsgroep heeft een praktische instelling, zoals de ziekencommunie brengen, mogelijk assisteren bij uitvaarten, voorgaan in woord en communievieringen wanneer de noodzaak zich aandient, huisbezoeken e.d.

Onderstaande personen zijn lid van de pastoraatsgroep.
Mevrouw Tineke van Gorp (Uden)
Mevrouw Hanneke Bedeschi (Uden)
De heer Geert Kuijpers (Uden)
Mevrouw Marianne Du Maine (Uden)
Mevrouw Hanny Löbel (Boekel)
Mevrouw Wendela de Koning (Venhorst)
Diaken Henk van Thiel (Boekel, Venhorst, Odiliapeel, Volkel)
Pastoor John van de Laar (Uden, Zeeland)

Met veel dank en succes,
pastoor John van de Laar.

Verhuizing in oktober en pastorale keuze voor rust en stabiliteit

Veelvuldig krijg ik de belangstellende vraag: En, bent u al verhuisd, of, hoe bevalt het andere huis? Goed bedoeld en oprecht!

Zoals het er nu naar uitziet zal 22 oktober a.s. de streefdatum zijn om daadwerkelijk te verhuizen. Bestuursleden hebben zich daarvoor ingezet.

Ook het pastoor zijn in zes kernen vraagt meer dan ik gewoon was. Je kunt nu eenmaal niet overal zijn. Wel streef ik ernaar in alle kernen bijzondere vieringen te doen zoals opluchtmissen;

zo was ik in Boekel, Volkel, Odiliapeel en Uden voor drukke en goed verzorgde openluchtvieringen. Maar ook uitvaarten en jubilea ga ik in de kernen voor. Graag was ik recent in Volkel bij de dagen voor de zieken.

In het weekend kies ik (vooralsnog) voor rust en stabiliteit, anders wordt je als persoon helemaal op en neer geslingerd en weten mensen niet wie er zal komen. Het streven blijft, en dat is een opgave op zich, om op de vastgestelde gezette tijden

de zeven weekendvieringen in alle kernen vorm te geven middels een voorganger. De tijd dat iedere kern een eigen pastoor heeft ligt achter ons. Het vraagt begrip en trouwe inzet.

Laten we samen verder bouwen in vertrouwen. In het nieuwe huis, de nieuwe pastorie aan de Rooijsestraat, maar belangrijker nóg in onze zes kerken en lokale gemeenschappen.

Veel groeten uit de pastorie van Uden,
Pastoor John van de Laar.

Communie en Vormselwerkgroep Petrus 2.0, heet ook de ouders van dopelingen welkom!

Dit jaar gaan we ons derde sacrament oppakken binnen Petrus 2.0. De afgelopen 6 jaar verzorgde wij al de catechese rondom de eerste Heilige Communie en het Heilig Vormsel. Ook mogen we steeds meer gezinnen verwelkomen die aansluiten zonder dat ze zich voorbereiden op een van de sacramenten. Op 27 oktober om 12.00 uur in de Petruskerk hebben we alle ouders uitgenodigd wie hun zoon of dochter hebben laten dopen binnen onze parochie tussen

september 2017 en juli 2019. We starten met een korte dankviering waarbij de kinderen centraal staan. Aanluitend een moment van ontmoeten onder het genot van een kopje koffie.

Gedurende het lopende jaar zullen wij samen met de ouders gaan bekijken op welke wijze wij de doop verder kunnen integreren binnen Petrus 2.0. familiepastoraat op maat! We hopen veel kinderen met hun ouders te mogen verwelkomen!!